

3. W sytuacji, gdy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia, o której mowa powyżej w pytaniu 1, uzasadniony jest ogólną polityką stosowaną przez zainteresowane państwo członkowskie, zgodnie z którą różne sole o tej samej czynnej części chemicznej mogą być według prawa uważane za zasadniczo podobne, czy brak uznania przez zainteresowane państwo członkowskie pozwoleń na dopuszczenie do obrotu udzielonego przez państwo członkowskie odniesienia w okolicznościach, o których mowa powyżej, stanowi wyczerpanie znamion naruszenia prawa wspólnotowego w rozumieniu drugiej przesłanki sformułowanej w wyroku wydanym w sprawach połączonych C-46/93 i C-48/98 *Brasserie du Pêcheur i Factorame*? Tytułem pytania ewentualnego — jakie czynniki powinny być wzięte pod uwagę przez sąd krajowy, gdy chodzi o ustalenie czy taki brak uznania stanowi wyczerpanie znamion naruszenia?

(¹) Dz.U. L 311, str. 67.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 13 listopada 2006 r. — 01051 Telecom GmbH przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-453/06)

(2006/C 326/85)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 01051 Telecom GmbH

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Interwenient: Vodafone D2 GmbH

Pytanie prejudycjalne

Czy przejściowe utrzymanie w mocy obowiązującego poprzednio w prawie krajowym ustawowego wymogu ustalania cen wzajemnych połączeń na podstawie kosztów skutecznego świadczenia usług — mimo że nie jest wymagane prawem wspólnotowym — jest zgodne z art. 27 zdanie pierwsze dyrek-

tywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego [i Rady] z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa) (¹) oraz z art. 7 dyrektywy 2002/19/WE Parlamentu Europejskiego i Rady [z dnia 7 marca 2002 r.] w sprawie dostępu do sieci łączności elektronicznej i urządzeń towarzyszących oraz wzajemnych połączeń (dyrektywa o dostępie) (²)?

(¹) Dz.U. L 108, str. 33.

(²) Dz.U. L 108, str. 7.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesvergabeamt (Austria) w dniu 13 listopada 2006 r. — presstext Nachrichtenagentur GmbH przeciwko 1. Republice Austrii (Federacja), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

(Sprawa C-454/06)

(2006/C 326/86)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesvergabeamt

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: presstext Nachrichtenagentur GmbH

Strona pozwana: 1. Republika Austrii (Federacja), 2. APA-OTS Originaltext-Service GmbH, 3. APA AUSTRIA PRESSE AGENTUR registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung

Pytania prejudycjalne

1) Czy pojęcie „udzielając” zawarte w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/50/EWG i pojęcie „udziela się” zawarte w art. 8 i 9 dyrektywy Rady 92/50/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. odnoszącej się do koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na usługi (¹) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również stany faktyczne, w których instytucja zamawiająca zamierza w przyszłości pozyskiwać usługi od usługodawcy w formie spółki kapitałowej, jeżeli usługi te były wcześniej świadczone przez innego usługodawcę, który jest jedynym udziałowcem przyszłego usługodawcy, i który posiada jednocześnie nad przyszłym usługodawcą władztwo

w zakresie poleceń? Czy w takiej sytuacji ma znaczenie okoliczność, że dla instytucji zamawiającej nie ma pewności, czy w czasie całego okresu trwania pierwotnej umowy, udział w spółce będącej przyszłym usługodawcą nie zostaną w całości lub w części zbyte na rzecz osób trzecich i nie ma również pewności, czy w czasie całego okresu trwania pierwotnej umowy nie zmieni się skład członkowski pierwotnego usługodawcy, działającego w formie spółdzielni?

- 2) Czy pojęcie „udzielając” zawarte w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/50/EWG i pojęcie „udziela się” zawarte w art. 8 i 9 dyrektywy 92/50/EWG należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również stany faktyczne, w których instytucja zamawiająca uzgadnia z usługodawcami — w czasie obowiązywania umowy o wspólne świadczenie usług zawartej z nimi na czas nieokreślony — zmianę wynagrodzenia za pewne usługi umowne i redaguje na nowo klauzulę waloryzacyjną, jeżeli zmiany te prowadzą do zmienionego wynagrodzenia i są dokonywane ze względu na wprowadzenie euro?
- 3) Czy pojęcie „udzielając” zawarte w art. 3 ust. 1 dyrektywy 92/50/EWG i pojęcie „udziela się” zawarte w art. 8 i 9 dyrektywy 92/50/EWG należy interpretować w ten sposób, że obejmuje ono również stany faktyczne, w których instytucja zamawiająca uzgadnia z usługodawcami — w czasie obowiązywania umowy o wspólne świadczenie usług zawartej z nimi na czas nieokreślony — poprzez zmianę umowy, z jednej strony ponownie postanowienie o braku wypowiedzenia umowy przez trzy lata, które w chwili dokonywania nowych uzgodnień już nie obowiązywało, przy czym z drugiej strony, przy tej zmianie umowy ustanowiono ponadto wyższy niż poprzednio rabat w odniesieniu do pewnych wynagrodzeń zależnych od ilości w zakresie określonego zakresu usług?
- 4) W przypadku potwierdzenia, że zaistniało udzielenie zamówienia publicznego w rozumieniu jednego z pierwszych trzech pytań:

Czy art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG lub inne przepisy prawa wspólnotowego, a w szczególności zasadę przejrzystości należy interpretować w ten sposób, że pozwalają one instytucji zamawiającej na udzielenie zamówienia na usługi w pojedynczej umowie o świadczenie usług w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o zamówieniu, gdy części usług są objęte prawami wyłącznymi, o jakich mowa w art. 11 ust. 3 lit. b) dyrektywy 92/50/EWG; lub czy zasada przejrzystości lub inne przepisy prawa wspólnotowego nakazują przy udzieleniu zamówienia na usługi, które w przeważającej mierze nie są objęte prawem pierwszeństwa, aby w takim przypadku, przed udzieleniem zamówienia opublikować jednak ogłoszenie w celu umożliwienia dokonania przez zainteresowane przedsiębiorstwa weryfikacji, czy przedmiotem zamówienia są rzeczywiście usługi objęte prawem wyłącznym; lub czy przepisy prawa wspólnotowego dotyczące udzielania zamówień publicznych nakazują, aby w takim przypadku zamówienie na usługi mogło być udzielone jedynie w osobnych procedu-

rach udzielania zamówień — w zależności od tego, czy istnieje prawo wyłączne, aby przynajmniej w części umożliwić konkurencję przy udzielaniu zamówień?

- 5) W przypadku udzielenia odpowiedzi na pytanie czwarte w ten sposób, że instytucja zamawiająca może udzielić zamówienia łącznie na usługi nie objęte prawami wyłącznymi i na usługi objęte prawami wyłącznymi w pojedynczej procedurze udzielania zamówień:

Czy przedsiębiorca nie mający prawa do korzystania z danych objętych wyłącznym prawem przedsiębiorstwa mającego pozycję dominującą na rynku może w tym zakresie wykazać swoją zdolność do pełnego wykonania usług objętych zamówieniem na rzecz instytucji zamawiającej w ten sposób, że powoła się na art. 82 WE i wynikający z tego przepisu obowiązek przedsiębiorstwa mającego pozycję dominującą na rynku państwa członkowskiego WE, które ma prawo do korzystania z danych, do udostępnienia tych danych na stosownych warunkach?

- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi na pytania pierwsze, drugie i trzecie w ten sposób, że w wyniku częściowego przejścia umowy w roku 2000 lub w wyniku jednej lub obydwu wskazanych zmian w umowie miało miejsce udzielenie nowego zamówienia i ponadto w przypadku udzielenia odpowiedzi na pytanie czwarte w ten sposób, że przy udzieleniu zamówienia w drodze osobnej procedury na usługi nie objęte prawami wyłącznymi lub przy udzielaniu zamówienia obejmującego pełny zakres usług (tu: komunikaty prasowe, usługi podstawowe i prawa do używania APADok) instytucja zamawiająca miała obowiązek publikacji ogłoszenia w celu zachowania przejrzystości lub możliwości weryfikacji planowanego zamówienia:

Czy pojęcia „uszczerbku” zawarte w art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665/EWG lub słowa „doznały uszczerbku” zawarte w art. 2 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do stosowania procedur odwoławczych w zakresie udzielania zamówień publicznych na dostawy i roboty budowlane (89/665/EWG) (2) należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji takiej jak niniejsza, przedsiębiorca doznał uszczerbku w rozumieniu wskazanych przepisów dyrektywy 89/665/EWG, gdy została mu odebrana możliwość wzięcia udziału w procedurze udzielenia zamówienia z tego względu, że przed udzieleniem zamówienia instytucja zamawiająca nie opublikowała ogłoszenia o zamówieniu, na podstawie którego przedsiębiorca mógłby złożyć wniosek lub ofertę lub przedłożyć do weryfikacji przez właściwy urząd kontroli zamówień publicznych twierdzenie o istnieniu praw wyłącznych?

- 7) Czy wspólnotową zasadę równoważności, wspólnotowy obowiązek zagwarantowania skutecznej ochrony prawnej lub zasadę skuteczności należy przy uwzględnieniu pozostałych przepisów prawa wspólnotowego interpretować w ten sposób, że przedsiębiorcy zostaje na tej podstawie przyznane

względem państwa członkowskiego bezwarunkowe prawo podmiotowe do podjęcia przed właściwym organem krajowym środków prawnych zmierzających do uzyskania odszkodowania po udzieleniu zamówienia ze względu na naruszenie wspólnotowych przepisów z zakresu prawa zamówień publicznych w terminie co najmniej 6-u miesięcy od możliwości powzięcia wiadomości o udzieleniu zamówienia niezgodnie z prawem zamówień publicznych, przy czym przedsiębiorca powinien dodatkowo dysponować okresem, w którym podjęcie takich środków prawnych nie było możliwe ze względu na brak krajowych podstaw prawnych, jeżeli w przypadku roszczeń odszkodowawczych wynikających z krajowych naruszeń prawa przewidziane są w prawie krajowym terminy wynoszące zwykle trzy lata od uzyskania wiadomości o sprawcy szkody i o szkodzie, a w razie braku ochrony prawnej w danej dziedzinie przedawnienie nie biegnie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 209, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 395, str. 33.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 16 listopada 2006 r. — Peek & Cloppenburg KG przeciwko Cassina SpA

(Sprawa C-456/06)

(2006/C 326/87)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peek & Cloppenburg KG

Strona pozwana: Cassina SpA

Pytania prejudycjalne

1. a) Czy w przypadku umożliwienia osobom trzecim korzystania z utworów chronionych prawem autorskim, jeżeli z odstąpieniem korzystania nie jest związane przeniesienie rzeczywistej możliwości rozporządzania utworami, można mówić o jakiegokolwiek formie publicznego rozpowszechniania w inny sposób w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrek-

tyw 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym ⁽¹⁾ (zwanej dalej „dyrektywą o społeczeństwie informacyjnym”)?

- b) Czy rozpowszechnianie zgodnie z art. 4 ust. 1 dyrektywy o społeczeństwie informacyjnym występuje również, jeżeli utwory chronione prawem autorskim są pokazywane publicznie, bez przyznania osobom trzecim możliwości korzystania z tych utworów?
2. W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej: Czy w powyższych przypadkach ochrona swobodnego przepływu towarów może stać na przeszkodzie korzystaniu z prawa do rozpowszechniania, jeżeli przedstawiane utwory nie są chronione prawem autorskim w państwie członkowskim, w którym zostały wyprodukowane i wprowadzone do obrotu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 167, str. 10.

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 5 września 2006 r. w sprawie T-350/05 Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 16 listopada 2006 r. przez Republikę Finlandii

(Sprawa C-457/06 P)

(2006/C 326/88)

Język postępowania: fiński

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Finlandii (przedstawiciel: E. Bygglin)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie postanowienia Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 5 września 2006 r. w sprawie T-350/05 Republika Finlandii przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, uznanie dopuszczalności skargi wniesionej przez Republikę Finlandii na podstawie art. 230 WE i przekazanie sprawy Sądowi, w celu rozpoznania i zasądzenia od Komisji również zwrotu kosztów poniesionych przez Republikę Finlandii w ramach postępowania odwoławczego.